

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 4/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Божидар Вујичић, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Анита Нуховић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2135/2019, након спроведеног испитног поступка, донео је 21.05.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача АА из ... за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2135/2019.

Образложење

Предлагач је 15.04.2020. године председнику Врховног касационог суда поднео приговор ради заштите права на суђење у разумном року у предмету који се водио пред Основним судом у Сјеници П1 406/15. Навео је да је против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4357/17 од 12.10.2018. године и пресуде Основног суда у Сјеници П1 406/15 од 19.09.2017. године изјавио ревизију Врховном касационом суду коју је непосредно предао Основном суду у Сјеници 10.12.2018. године, а да до данас није добио одлуку по ревизији, па како су рокови за одлучивање и достављање одлуке по ревизији странци истекли, тражи да се усвоји његов приговор и утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у поменутом предмету Основног суда у Сјеници, тиме што Врховни касациони суд није до сада одлучио по ревизији изјављеној 10.12.2018. године и није предлагачу доставио одлуку по ревизији, те да се наложи овом суду да по ревизији одлучи и одлуку достави подносиоцу приговора најкасније у року од 15 дана по доношењу решења. Тражио је и да се Република Србија обавезе да му накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Одлучујући о приговору на основу члана 7. ст. 2, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" број 40/2015), Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

По спроведеном испитном поступку, у коме је прибављен извештај од судије известиоца и судске праксе Врховног касационог суда, утврђено је да је предлагач као тужилац поднео Основном суду у Сјеници тужбу против тужене Општине Сјеница, ради исплате новчане накнаде и утврђења 15.09.2015. године. Основни суд у Сјеници је

о тужбеним захтевима одлучио пресудом П1 406/15 од 19.09.2017. године, тако што је тужбене захтеве одбио. Одлучујући о жалби тужиоца која је изјављена против првостепене пресуде Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 4357/17 од 12.10.2018. године одбио као неосновану жалбу и потврдио првостепену пресуду у делу одлуке о главном тражењу, с тим што је иста укинута у делу који се односи на трошкове спора и у односу на став 4. изреке, али без враћања на поновно одлучивање првостепеном суду. Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је Врховном касационом суду изјавио ревизију, а предмет ради одлучивања по изјављеној ревизији достављен је припремном одељењу Врховног касационог суда 16.07.2019. године, а судији известиоцу предмет је предат у рад 30.08.2019. године. Веће Врховног касационог суда је одлучило о изјављеној ревизији пресудом од 13.05.2020. године и предмет је по изради одлуке достављен судској пракси 19.05.2020. године, а из судске праксе предмет је истог дана отправљен.

Уставом Републике Србије у члану 32. став 1. је прописано да свако има право да му независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка а као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку у члану 10. став 1. такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а Закон о заштити права на суђење у разумном року у члану 4. је прописао да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року се уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду поменуте одредбе Устава и закона, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да је отуда његов приговор неоснован. Од подношења тужбе у конкретном случају, као иницијалног акта 15.09.2015. године до окончања ревизијског поступка 13.05.2020. године, протекло је непуних пет година. У том периоду, одлучивала су три суда (односно судови у три степена) о тужби, односно правним лековима овде предлагача који су изјављивани против одлука нижестепеног суда.

Тужилац је тужбом у овом спору потраживао накнаду нематеријалне штете, али је такође истакао неколико прејудисијелних захтева према туженој, па имајући у виду све критеријуме из поменуте одредбе Закона о суђењу у разумном року може се закључити да је првостепени поступак спроведен ефикасно. Исто важи и за поступак пред Апелационим судом у Крагујевцу, а посебно за поступак пред Врховним касационим судом где је ревизијски поступак окончан за непуних девет месеци, што је несумњиво ефикасно поступање Врховног касационог суда који је одлучивао о ванредном правном средству. При томе, треба имати у виду и да је скоро два месеца било на снази ванредно стање у коме Врховни касациони суд објективно није могао да поступа.

Све су то разлози због којих је и одлучено као у изреци решења.

Судија
Божидар Вујичић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном касационом суду у року од 8 дана од пријема истог.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић